

Да је резултате четворогодишњег мандата на челу руске владе износио уочи парламентарних или председничких избора, Владимиру Путину би вероватно многи замерили да је то предизборна пропаганда. Овако, пошто су парламентарни избори завршени пре више месеци а председнички нешто касније и пошто већ има оверену карту за поновни улазак у Кремљ у својству председника државе, Владимиру Путину се може веровати на реч; сада то више није читавање пред бирачима, већ мирно, сталожено и разложно изношење чињеница пред парламентом новог сазива.

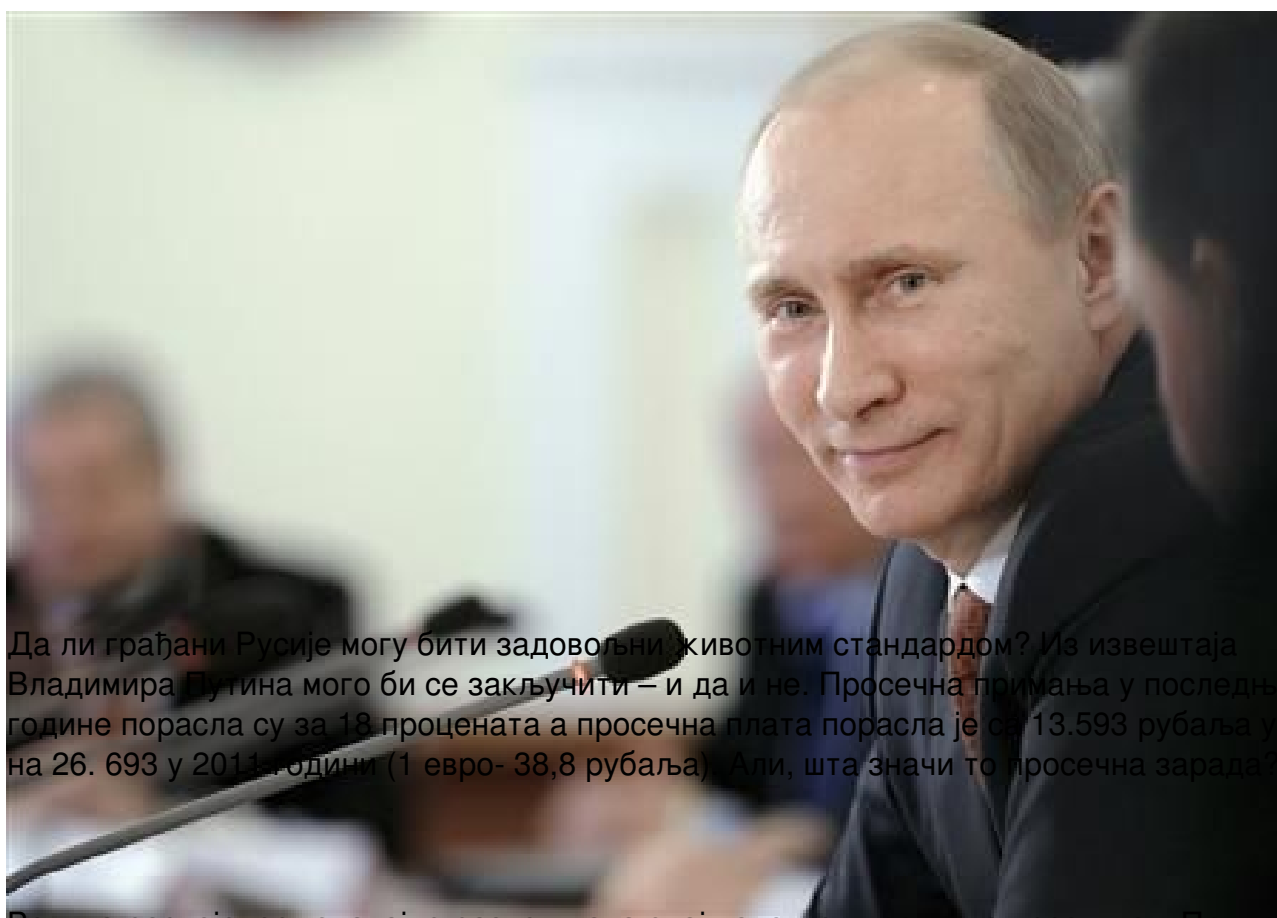
Путин је сат и по говорио на седници парламента подносећи извештај о достигнућима и промашајима током протекле четири године, а затим више од једног сата одговарао на питања посланика. За све то време Владимир Владимирович је изнео читаво брдо података, изрекао много закључака, констатација и оцена о пређеном путу и задацима који стоје пред руководством и целом земљом.

Почетком 2012. године, као што је и било планирано, бруто национални производ превазишао је ниво од преткризног периода. У пуном обиму превазишли смо последице пада, задовољно је констатовао Путин и то је резултат због кога не треба да се стидимо. Али, то није заслуга само владе; то је резултат наших грађана и свих нас, укључујући и оне политичке снаге које су у опозицији. Путин је на тај начин одао признање и опозицији, која је дала свој допринос развоју земље, али која такође признаје и поздравља резултате политичких опонената, односно актуелне власти и не багателише их.

Са своје стране констатовао бих: пример за углед. Међусобног пљувања, препуцавања, грубог и безобразног оптуживања на седници парламента није било, иако су тамо и посланици опозиционих партија. Мислим да би српски народни представници могли понешто да науче од својих руских колега.

Путин сматра да је економска криза у свету била веома озбиљна, да се и Русија наша у тешкој ситуацији али да је успела да се избори са тешкоћама. Да то нисмо успели, довели бисмо у питање и сам суверенитет државе, што се дешава са појединим европским земљама које губе поједине елементе суверенитета. „Мы не сломались“, задовољно је констатовао Путин.

Премијер је у првом делу говора поменуо један од најтежих проблема државе-демографски проблем. Он је са великим задовољством констатовао да се у тој области појављују позитивне тенденције. У периоду од 2008. до 2011. године у Русији је рођено више од седам милиона деце, што је један од најбољих показатеља последњих деценија. Охрабрујуће је што се многи парови одлучују на рођење другог и трећег детета. Почетком 2012. године, град Краснојарск у Сибиру добио је милионитог становника. Ту цифру превазишао је и Перм, а ускоро ће „милионер“ постати и Вороњеж. До краја године Русија ће имати 15 градова са милион и више становника.

Да ли грађани Русије могу бити задовољни животним стандардом? Из извештаја Владимира Путина могло би се закључити – и да и не. Просечна примања у последње три године порасла су за 18 процената а просечна плата порасла је са 13.593 рубаља у 2007 на 26. 693 у 2011 години (1 евро- 38,8 рубаља). Али, шта значи то просечна зарада?

Велика раслојеност значајно разводњава овај наизглед позитиван резултат. Примања најбоље плаћених појединаца шеснаест пута су већа од оних са најмањим зарадама и та се разлика последњих година не смањује. По оцени Путина, то представља велики социјални, политички и економски ризик. Огромна је разлика и у примањима у Москви и другим великим центрима с једне, и у провинцији с друге стране. Највећа примања су у центрима индустрије нафте и гаса. Зато се о стандарду у Русији не може судити шетајући се по Москви или Санкт Петербургу. У то сам се и лично много пута уверио.

Путин тврди да је Русија за последње четири године постала јача и то поткрепљује подацима. Каже да руска привреда има највећи степен раста међу земљама „велике осморице“ (4,3 процената), а трећи у свету - после Индије и Кине и значајно испред САД (1,7 процената) и еврозоне (1,5 процената). Истовремено, инфлација је за последње четири године смањена са 13,3 на 6,1 одсто, што је најнижа инфлација у новијој историји Русије. Премијер као значајан успех наводи пуштање у рад гасовода „Северни ток“ по дну Балтичког мора и изградњу аутопута Хабаровск- Чита. После распада Совјетског Савеза све велике морске луке припале су бившим совјетским републикама, сада независним земљама, а данас капацитет руских морских пристаништа превазилази капацитет свих морских лука Совјетског Савеза. Према прогнозама, већ током наредне две-три године Русија треба да се сврста међу пет привредно најснажнијих земаља света.

Побољшањем животног стандарда продужава се и животни век грађана који је у просеку премашио 70 година, а у догледно време требало би да достигне 75 година. Путин сматра да је неопходно да се смањи смртност од саобраћајних несрећа, несрећа на раду, тровања алкохолом и пушења. Алкоголизам, пушење и употреба наркотика годишње односи 500.000 живота. То је страшна цифра, каже Путин и најављује завођење система раног откривања наркоманије у школама, а касније и на факултетима.

Међу пет главних задатака у ближој будућности Путин је навео побољшање демографске ситуације, затим реорганизацију земље, што подразумева убрзан развој Сибира и Далеког истока и појачано насељавање ових подручја. Отварање нових радних места, јачање и модернизација привреде и јачање позиција Русије у свету такође спадају у приоритете.

Око једног значајног питања власт и опозиција нашли су се на истој страни и то отворено рекли, а ради се о даљој приватизацији. Један посланик из фракције комуниста упитао је Путина да ли нови талас приватизације неће довести до тога да власници појединих предузећа постану странци. Веома не бисмо желели да неко други захвати наше стратешке активе, одговорио је Путин и додао да смо „ту са вама савезници“.

Путин је одбацио критике да Москва не штити своје интересе у земљама као што су Ирак, Либија, а сада Сирија, па касније можда и Иран. Последњих година Русија није на идеолошким основама улагала средства у страним земљама. Све се одвијало на тржишној основи. Рећи да смо нешто изгубили није исправна дефиниција, али да смо остали ускраћени за одређену добит, то је тачно.

На опаску посланика да се планови развоја земље раде на основама садашњих високих цена нафте, премијер је оценио да ће држава успети да реализује задатке и ако се цена нафте смањи на 70 долара за барел. Сада је цена овог енергента који Русији доноси највеће приходе преко 100 долара за барел.

Веома интересантно запажање изнео је један депутат који је оценио да поједини министри у влади Путина „као да нису ваши истомишљеници”. „Погледајте истини у очи: министар одбране хоће да купује војну технику у иностранству, министар образовања води политику дебилизације наше деце, министар здравља храни бескорисним арбидолом целу земљу. Уверен сам да они нису ваши истомишљеници. Можда је време да обновите ваш кабинет?”.

-Молодец (лафчина) одвратио је Путин. Имате право. Он је потврдио да постоје такви проблеми и наговестио суштинске промене у влади, не искључујући могућност да шансу добију и представници разних политичких снага. Путин није изнео такву претпоставку први пут и то се може тумачити као наговештај да би у наредној влади или руководећим органима могли ући људи из опозиционих партија. Процењује се да би то пре свих могао бити милијардер Михаил Прохоров, који је све изненадио одличним резултатом на председничким изборима. Али не само он. У Комунистичкој партији, Либерално демократској партији и другим политичким структурама такође има веома добрих стручњака на које нова влада може да рачуна.

Путин - „Постали смо јачи“

Пише: Ђорђе Милошевић
недеља, 15 април 2012 06:15

